

ved den direkte Beskatning i disse Henseender, findes i meget forstærket Form ved de indirekte.

Dermed maa jeg med Beklagelse sige, at jeg er færdig med de Punkter, hvori jeg er enig eller nogenlunde enig med den højtærede Finansminister. Vi ere meget uenige, naar vi tale om Forsvarsskattens Skæbne. Den højtærede Finansminister og den ærede Ordfører have øjensynligt følt sig stærkt ramte paa dette Punkt og have været meget ivrige for at afkræfte de Paa-stande, der fra vor Side have været fremsatte om, at man ved denne Lejlighed — ikke ophævede Forsvarsskatten, men udstrakte den til en stor Del af dem, der i sin Tid ikke droges ind under den. Den højtærede Finansminister opstillede for, om jeg saa maa sige, at afvise denne Betragtning en Beregning, der gik ud paa at dele Indtægterne i Indtægter under 3,000 Kr., de fra 3,000 til 30,000 og dem over 30,000 Kr., og saa kom han til det Resultat, at Stigningen procentvis var størst, jo højere man kom op. Men dette afkræfter ikke en eneste Smule af det, vi have sagt. Thi vi have intet Øjeblik paastaet, at denne Forsvarsskat var udstrakt til Indtægter under 1,500—1,600 Kr., ikke heller have vi noget Øjeblik paastaet, at Stigningen var ringere for de meget store Indtægter, saa naar man deler Indtægterne i disse 3 Grupper, kan man fortræffeligt faa dette ud af det. Men hvis man vil se paa det, vi have sagt, saa faar man rigtignok noget andet ud. Vi have sagt, at for Gruppen fra 2,000 til 3,000 Kr. stiger Skatten med 31,4 pCt., medens den for Gruppen fra 3,000 til 4,000 Kr. kun stiger med 20,6 pCt. og for Gruppen fra 10,000 til 15,000 Kr. kun stiger med 27,3 pCt., altsaa ikke saa lidt ringere end for Gruppen fra 2,000 til 3,000 Kr.

Den højtærede Finansminister sagde, at jeg havde taget de enkelte Klasser, og dette var altid misvisende, naar man sammenstillede en anden Skala med Rateskalaen. Men den højtærede Minister tager meget fejl, naar han tror, at jeg har sammenlignet Indtægter paa 2,000 Kr. med Indtægter paa 3,000 Kr. Det, jeg har gjort, er, at jeg, idet jeg har sagt, at det var et særlig grelt Eksempel, naar man sammenligner en Indtægt paa 2,900 Kr. med en Indtægt paa 100,000 Kr., har sagt, at for en Indtægt paa 2,900 Kr. stiger Skatten med 50 pCt. og for en Indtægt paa 100,000 Kr. med omkring 30 pCt. Det er et enkelt Eksempel, men det er ikke det, jeg har lagt Vægt paa. Det, jeg har

lagt Vægt paa, var selve de samlede Grupper fra 2,000 Kr. til 3,000 Kr. overfor 3,000 Kr. til 4,000 Kr. og de forskellige andre Grupper op til 15,000 Kr. Og hvis de Herrer beskæftige sig med disse Grupper og se paa de herhen hørende Tal, kunne De ikke komme bort fra det, vi have sagt, at der er foregaaet en Forvandling, idet man har lagt en mindre Forøgelse procentvis for de Indkomster, der rantes af Forsvarsskatten, og derimod har ladet Forøgelsen blive større mellem 2,000 Kr. og 3,000 Kr. Og det er ikke blot Rateskalaens Teknik, der har bevirket dette, nej, det er tillige dette, at man har foretaget et Spring fra 1,5 til 2,5. Det er for Gruppen mellem 2,000 Kr. og 3,000 Kr., at Virkningen deraf viser sig. De Herrer ville lægge Mærke til, at i Regeringens Rateskala, der i det store og hele gaar forholdsvis jævnt, er det store Spring forholdsvis nede ved Bunden fra 1,5 til 2,5, et Spring, som der ikke er Mage til senere, og det er dette Spring, der for en væsentlig Del bevirker, at man kommer bort fra den Adskillelse mellem Indtægter under 3,000 Kr. og Indtægter over 3,000 Kr., som Forsvarsskatten indførte.

Noget tilsvarende er Tilfældet med Formueskatten. Den højtærede Finansminister gjorde med Rette opmærksom paa, at de 40,000, som fritages for Formueskat under 15,000 Kr., kunne ikke klage. Det have vi allerede gjort opmærksom paa, men tilbage blive de 150,000 under 15,000 Kr., der rammes af Formueskatten og rammes af den med 33,3 pCt.s Forøgelse, medens Gruppen derefter op mod 100,000 Kr. ikke rammes af den. Jeg tror dog ikke, at man kommer bort fra dette.

Til Ordføreren vil jeg paa dette Omraade sige, at de forskellige Tal, han anførte, bevise virkelig ikke noget som helst, ikke en eneste Smule. Den ærede Ordfører kunde vise, at jo højere man kom op, des større blev Afstanden i det, der blev lagt til; ja, det er ganske klart, men procentvis tog han kun et Par ganske vilkaarlig valgte Tal, som intet vise. Hvis den ærede Ordfører vil have virkelige Resultater, skal han tage Grupperne saaledes, som jeg har gjort det her, og gøre det op paa samme Maade som jeg, saa vil han se, hvorledes det er. Jeg kan heller ikke rigtig forstaa, at de Herrer lægge saa megen Vægt paa at komme bort fra dette, thi det er jo haabløse Anstrengelser. Det kan ikke nytte noget at benægte Faktum i dette Tilfælde, og navnlig kan det ikke nytte noget, da de Herrer ikke